

Προς τη βουλή των Ελλήνων

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Πρόσθετοι πόροι χρηματοδότησης και βελτίωση της αδειοδοτικής διαδικασίας της ανάπτυξης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και άλλες διατάξεις σε θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

I. Προοίμιο

Η παρούσα πρόταση νόμου, ανταποκρίνεται καταρχήν στην άμεση και επιτακτική ανάγκη εξεύρεσης πόρων και δημιουργίας μηχανισμών, για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας καθώς και στη δημιουργία του σύγχρονου, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, αδειοδοτικού πλαισίου το οποίο θα ενισχύσει τον κλάδο, ούτως ώστε να καταστεί ανταγωνιστικός, δημιουργώντας θέσεις εργασίας και συμβάλλοντας δυναμικά στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της χώρας.

Η παρούσα πρόταση νόμου διακρίνεται σε δύο θεματικά κεφάλαια:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄: ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΠΟΡΟΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ ΑΠΕ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ.

Με το Κεφάλαιο Α΄ δημιουργούνται οι πρόσθετοι πόροι για την ομαλή και αδιάλειπτη χρηματοδότηση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας ούτως ώστε να επιτευχθεί βιώσιμη ανάπτυξη, να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας και σημαντική οικονομική δραστηριότητα, αλλά και να επιτευχθούν οι στόχοι για το κλίμα, για τους οποίους έχει δεσμευθεί διεθνώς, η χώρα μας να επιτύχει ως το 2020, και

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄: ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΔΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΤΩΝ ΑΠΕ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Με το Κεφάλαιο Β΄ λαμβάνονται σαφή, ξεκάθαρα και δίκαια μέτρα για την βελτίωση της αδειοδοτικής διαδικασίας των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, και την δημιουργία θετικού επενδυτικού κλίματος στον χώρο της ενέργειας,

Δημιουργείται με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις, ένα σταθερό σε βάθος χρόνου πλαίσιο χρηματοδότησης για την εύρυθμη, γρήγορη και αδιάλειπτη ανάπτυξη του κλάδου των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, επιτρέποντας να σταματήσει η συνεχής τροποποίηση του χρηματοδοτικού πλαισίου των ΑΠΕ, η οποία έχει ήδη τραυματίσει σοβαρά την αξιοπιστία της χώρας ως αποδέκτη Άμεσων Ξένων Επενδύσεων στον τομέα αυτό.

Η πρόταση Νόμου εισάγει επίσης τροποποιήσεις και προσθήκες στο υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, οι οποίες έχουν ως στόχο να ανταποκριθούν στην ανάγκη ρύθμισης σειράς εκκρεμών θεμάτων που έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην ελληνική οικονομία, αφού δημιουργούν αγκυλώσεις και καθυστερήσεις στον ιδιαίτερα κρίσιμο κλάδο της ηλεκτροπαραγωγής από Ανανεώσιμες Πηγες Ενέργειας (ΑΠΕ).

Κύριοι στόχοι μιας συγκροτημένης προσπάθειας αναδιάρθρωσης του αδειοδοτικού πλαισίου των έργων ΑΠΕ πρέπει να είναι : α) η δραστική μείωση του συνολικού χρόνου αδειοδότησης, β) ο περιορισμός του αριθμού των εμπλεκόμενων φορέων στους απολύτως απαραίτητους, γ) η αυστηρή τήρηση των χρονικών προθεσμιών γνωμοδότησης/αδειοδότησης με ταυτόχρονη επιβολή μέγιστων χρονικών ορίων σ' αυτές, δ) ο επακριβής καθορισμός του περιεχομένου κάθε γνωμοδότησης, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η διαφάνεια, η ισότιμη μεταχείριση και η αποτελεσματικότητα της όλης αδειοδοτικής διαδικασίας και ε) η παράλληλη, κατά το δυνατόν, ροή επί μέρους σταδίων της αδειοδοτικής διαδικασίας, που μέχρι σήμερα εκτελούνται διαδοχικά.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις ακολουθείται μια πιο αποτελεσματική προσέγγιση, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται η ομαλή μετεξέλιξη από το υφιστάμενο αδειοδοτικό σύστημα στο προτεινόμενο, χωρίς μακρές μεταβατικές περιόδους και εκτεταμένες διοικητικές αλλαγές και συνεπώς χωρίς αναστάτωση και καθυστερήσεις στην αδειοδότηση αιτημάτων έργων ΑΠΕ που βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη, αποκαθιστώντας όμως αδικίες του παρελθόντος.

Οι ρυθμίσεις αυτές αναμένεται επίσης να συνδράμουν ουσιαστικά στην επίτευξη των εθνικών στόχων και δεσμεύσεων για το 2020 (στόχοι 20- 20- 20), ανταποκρινόμενες στην ανάγκη για επαναπροσέγγιση συγκεκριμένων πτυχών της υφιστάμενης νομοθεσίας ώστε η ανάπτυξη των ΑΠΕ να καταστεί πιο γρήγορη, απλή και αποτελεσματική, με μετρήσιμα οφέλη για το κράτος, το ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας, και τις συναφείς με τον κλάδο των ΑΠΕ επιχειρήσεις, που σε μεγάλο βαθμό προσφέρουν διέξοδο απασχόλησης σε έλληνες εργαζόμενους, και συμβάλουν στην ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας και την ανακούφιση της κοινωνίας.

Σημειώνεται τέλος ότι ο στόχος ανάπτυξης των ΑΠΕ στην Ελλάδα αποτελεί διαχρονική δέσμευση των ελληνικών κυβερνήσεων, η επίτευξη του όμως μέχρι σήμερα είναι πολύ υποδεέστερη της επανειλημμένα εξαγγελθείσας πολιτικής βούλησης.

Ειδικότερα επί των άρθρων του Κεφαλαίου Α' του προτεινόμενου νόμου

Άρθρο 1

Ειδικός Λογαριασμός αξιοποίησης του τέλους «καύσης ορυκτών καυσίμων»

Σημαντικό εργαλείο για την επίτευξη των ανωτέρω στόχων είναι ο ειδικός λογαριασμός ΑΠΕ, ο οποίος τροφοδοτείται από το τέλος ΑΠΕ. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δημιουργούνται οι συνθήκες για την ομαλή και συνεχή χρηματοδότηση του ειδικού λογαριασμού και ως αποτέλεσμα οι προϋποθέσεις για την κατάργηση του τέλους ΑΠΕ (με ορίζοντα το τέλος του 2013) ελαφρύνοντας οικονομικά τους καταναλωτές.

Ο τρόπος υπολογισμού του ειδικού τέλους είχε ως στόχο την κάλυψη των αναγκών χρηματοδότησης των εγγυημένων τιμών των ΑΠΕ και αφορούσε τη διαφορά μεταξύ των εγγυημένων αυτών τιμών (feed-in tariffs), και του κόστους ηλεκτροπαραγωγής από ορυκτά καύσιμα (λιγνίτη, κ.α.). Ο συγκεκριμένος τρόπος υπολογισμού είναι ελλειμματικός αφού δεν συνυπολογίζει το κόστος στο κοινωνικό σύνολο από τις εκπομπές αερίων στην ατμόσφαιρα και τις επιπτώσεις τόσο στη δημόσια υγεία όσο και την κλιματική αλλαγή, ουσιαστικά καθιστώντας σε όρους αγοράς μη ανταγωνιστικές τις ΑΠΕ, εφόσον εξαιρεί σημαντικό μέρος από το οικονομικό και κοινωνικό όφελος που αυτές προκαλούν.

Εξαιτίας της λανθασμένης αυτής απεικόνισης κόστους / οφέλους είναι απαραίτητη τόσο η αναδιάρθρωση των μηχανισμών αυτών, όσο και η μετονομασία του «Τέλους ΑΠΕ» που δημιουργεί την λανθασμένη εντύπωση της επιπλέον επιβάρυνσης των καταναλωτών και της κοινωνίας για την ανάπτυξη των ΑΠΕ, αντί να αποδίδει την πραγματική εικόνα συνολικής ωφέλειας της κοινωνίας από την κοστολόγηση της κοινωνικής βλάβης που προκαλεί η καύση ορυκτών καυσίμων, προς όφελος της ανάπτυξης καθαρών μορφών ενέργειας.

Εισάγεται ο όρος «Ειδικός λογαριασμός αξιοποίησης του Τέλους κοστολόγησης περιβαλλοντικής και κοινωνικής επιβάρυνσης από την καύση ορυκτών καυσίμων» και σε συντομία «Ειδικός Λογαριασμός αξιοποίησης του Τέλους καύσης ορυκτών καυσίμων», και αντίστοιχα «Ειδικό Τέλος κοστολόγησης περιβαλλοντικής και κοινωνικής επιβάρυνσης από την καύση ορυκτών καυσίμων» και σε συντομία «Ειδικό Τέλος καύσης ορυκτών καυσίμων» τα οποία υποκαθιστούν αντίστοιχα κάθε περίπτωση σε τους όρους «Ειδικός Λογαριασμός ΑΠΕ» και «Τέλος ΑΠΕ» τα οποία καταργούνται με την τροποποίηση της παραγράφου 1, του άρθρου 40 του Ν.2773/99 (ΦΕΚ 286), όπως αυτός τροποποιήθηκε με το Ν.3175/2003 (ΦΕΚ 207) και ισχύει.

Άρθρο 2

Έσοδα από δημοπράτηση εκπομπών αερίων θερμοκηπίου

Τα σημαντικά χρέη που έχει συσσωρεύσει ο ειδικός λογαριασμός ΑΠΕ καταδεικνύουν την ανάγκη υιοθέτησης μόνιμων, μετρήσιμων, διαρθρωτικού χαρακτήρα μέτρων, για την ενίσχυση και σταθεροποίηση της πολιτικής που εφαρμόζεται για τη στήριξη των ΑΠΕ, και κατ' επέκταση για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας και της βιωσιμότητας του κλάδου.

Μόνο έτσι θα γίνει ελκυστικός, για σοβαρές, και όχι ευκαιριακές, επενδύσεις με σημαντική προστιθέμενη αξία για τη χώρα.

Είναι αναγκαία η επιδιωκόμενη ενίσχυση του ειδικού λογαριασμού με τρόπο που διασφαλίζει ότι δεν τίθεται ζήτημα για περεταίρω αυξήσεις του ειδικού τέλους στους λογαριασμούς του ηλεκτρικού ρεύματος, και κατά συνέπεια πρόσθετης οικονομικής επιβάρυνσης των νοικοκυριών, αλλά παράλληλα ούτε δημιουργεί πρόσθετη δημοσιονομική επιβάρυνση στο κράτος.

Στο ανωτέρω πλαίσιο, η ενίσχυση με συγκεκριμένους πρόσθετους πόρους του «Ειδικού Λογαριασμού αξιοποίησης Τέλους καύσης ορυκτών καυσίμων» (πρώην ειδικού λογαριασμού ΑΠΕ) αποτελεί βασικό εργαλείο της Οδηγίας 2003/87/ΕΚ και μέσο επίτευξης των δεσμεύσεων της χώρας μας για το 2020. Με την προσθήκη του νέου εδαφίου μετά το τέλος της παραγράφου Α.2, του άρθρου 7, του Νόμου 3851/2010, δημιουργείται ένας σημαντικός πρόσθετος πόρος ενίσχυσης του ειδικού λογαριασμού.

Σύμφωνα με την Οδηγία 2003/87/ΕΚ (άρθρο 10, παράγραφος 3), δίνεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη να αποφασίσουν για τη χρήση των εσόδων από τη δημοπράτηση των δικαιωμάτων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να αξιοποιούν τουλάχιστον το 50 % των εισπράξεων που προέρχονται από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 της ίδιας Οδηγίας, περιλαμβανομένων όλων των εισπράξεων από πλειστηριασμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία β) και γ), ή ποσού ίσου με τις συγκεκριμένες εισπράξεις, για συγκεκριμένους σκοπούς, όπως είναι η ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με στόχο την τήρηση της δέσμευσης της ΕΕ για χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε ποσοστό 20 % έως το 2020, καθώς και η ανάπτυξη άλλων τεχνολογιών που συμβάλλουν στη μετάβαση προς μια ασφαλή και βιώσιμη οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα και στην τήρηση της δέσμευσης της Κοινότητας για αύξηση της συνολικής ενεργειακής απόδοσης κατά 20 % μέχρι το 2020.

Με το Άρθρο 2 της παρούσας πρότασης Νόμου αποφασίζεται η χρήση ποσοστού τουλάχιστον 70% από τα έσοδα που προέρχονται από τις δημοπρατήσεις των δικαιωμάτων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ως πόρος του «Ειδικού Λογαριασμού αξιοποίησης Τέλους καύσης ορυκτών καυσίμων».

Άρθρο 3

Αξιοποίηση εισφοράς υπέρ ΕΡΤ για ενίσχυση του «Ειδικού Λογαριασμού αξιοποίησης Τέλους καύσης ορυκτών καυσίμων»

Ο νόμος δίνει τη δυνατότητα διασφάλισης πόρων για τον Ειδικό Λογαριασμό από το τέλος ΕΡΤ, μέσω Υπουργικής Απόφασης. Με το Άρθρο 3 της παρούσας πρότασης Νόμου θεσπίζεται το συγκεκριμένο ποσοστό, μέσω της τροποποίησης του άρθρου 12 παρ. 16 του Ν. 3851/2010.

Με τον τρόπο αυτό δίνεται η δυνατότητα στο Διαχειριστή του Δικτύου, να σχεδιάσει στρατηγικά και να στηρίζει την ομαλή λειτουργία και ανάπτυξη του κλάδου των ΑΠΕ, με βάση μόνιμους, μετρήσιμους και διασφαλισμένους πόρους.

Άρθρο 4 **Μεταβίβαση αδειών ΑΠΕ**

Με το Άρθρο 4 εισάγεται η πλήρης απελευθέρωση της διαδικασίας μεταβίβασης αδειών ΑΠΕ, καθώς και η καθιέρωση τέλους μεταβίβασης αδειών που ενισχύει τον «Ειδικό Λογαριασμό αξιοποίησης Τέλους καύσης ορυκτών καυσίμων».

Με τη προσθήκη της νέας παραγράφου 14 στο άρθρο 2 του Ν. 3851/2010, απεγκλωβίζονται πολλά έργα ΑΠΕ ενώ παράλληλα επιτυγχάνεται η πρόσθετη χρηματοδότηση του ειδικού λογαριασμού, καλύπτοντας έτσι το σοβαρό ταμειακό του έλλειμμα, αφού η σημερινή δύσκολη οικονομική συγκυρία και η έλλειψη χρηματοδότησης και ρευστότητας έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο πολλούς επενδυτές ΑΠΕ, που ενώ κατέχουν άδειες αδυνατούν να υλοποιήσουν τα έργα. Επιπρόσθετα, με την αποδέσμευση των χρημάτων των επενδυτών από τις εγγυητικές επιστολές θα υπάρξει και η αναγκαία ρευστότητα στην αγορά για την ολοκλήρωση των έργων των επενδυτών.

Η εξαίρεση του προγράμματος των αγροτικών φωτοβολταϊκών από την ελεύθερη μεταβίβαση αδειών και ο περιορισμός της δυνατότητας μεταβίβασης μόνο σε όσους πληρούν τα κριτήρια ώστε να δύνανται να είναι δικαιούχοι του συγκεκριμένου προγράμματος, επιβάλλεται διότι το συγκεκριμένο πρόγραμμα αφορά τη δημιουργία συμπληρωματικού εισοδήματος σε αγρότες όπως αυτοί περιγράφονται στο ειδικό πρόγραμμα και απευθύνεται μόνο σε αγρότες και όχι γενικά σε άλλους επενδυτές.

Άρθρο 5 **Τέλος προστασίας εξαντλήσιμων ενεργειακών ορυκτών πόρων**

Με τη προσθήκη νέας περίπτωσης (δ), στη παράγραφο 2, στο άρθρο 40, Ν.2773/99 (ΦΕΚ 286), όπως αυτός τροποποιήθηκε με το Ν.3175/2003 (ΦΕΚ 207) και ισχύει, θεσπίζεται το «τέλος προστασίας ενεργειακών ορυκτών πόρων» το οποίο επιβάλλεται στον παραγωγό ή εισαγωγέα του αντίστοιχου ενεργειακού πόρου στη χώρα μας. Η εκμετάλλευση συμβατικών ενεργειακών φυσικών πόρων οδηγεί σε μείωση των αποθεμάτων τους και, σταδιακά, στην πλήρη εξάντληση των πόρων αυτών. Αυτό σημαίνει ότι οι επόμενες γενιές αποστερούνται τελεσίδικα την επιλογή της εκμετάλλευσης των συγκεκριμένων εξαντλήσιμων πόρων. Σύμφωνα με τις αρχές της αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών, αλλά και της βιώσιμης ανάπτυξης, θα πρέπει να υπάρξει σχετική πρόβλεψη για τις μελλοντικές γενιές.

Τα έσοδα που θα προκύπτουν από την επιβολή του «τέλους προστασίας ενεργειακών ορυκτών πόρων» για τη χρήση συμβατικών ενεργειακών φυσικών πόρων (λιγνίτη, λιθάνθρακα, υδρογονάνθρακες κλπ) θα αποτελούν αυτοτελή πόρο του «Ειδικού Λογαριασμού Αξιοποίησης Τέλους καύσης ορυκτών καυσίμων» (πρώην ειδικού λογαριασμού ΑΠΕ).

Το συγκεκριμένο τέλος όσον αφορά την εξόρυξη του λιγνίτη ορίζεται στο ύψος των τριών (3) ευρώ ανά τόνο εξόρυξης. Σε περίπτωση και άλλων εξαντλήσιμων ενεργειακών πόρων θα επιβληθεί αντίστοιχο τέλος του οποίου το ύψος θα είναι ισοδύναμο των 3 €/tn ανηγμένο στην ίδια θερμιδική βάση.

Άρθρο 6

Κίνητρο μερικής απαλλαγής καταβολής τέλους σε βιομηχανίες που έχουν ενσωματώσει πράσινες τεχνολογίες

Η προτεινόμενη προσθήκη νέας παραγράφου 3, στο άρθρο 40, Ν.2773/99 (ΦΕΚ 286), όπως αυτός τροποποιήθηκε με το Ν.3175/2003 (ΦΕΚ 207) και ισχύει, σε συνέχεια του τέλους που θεσπίζεται με την προτεινόμενη στο Άρθρο 5 διάταξη, έχει ως στόχο να επιβραβεύσει προσπάθειες βιομηχανιών που χρησιμοποιούν εξαντλήσιμους ενεργειακούς πόρους, οι οποίες έχουν ήδη κάνει ή είναι σε διαδικασία υλοποίησης σημαντικών μετρήσιμων βήματων και έχουν αναλάβει δράσεις ώστε να μειώσουν ήδη το περιβαλλοντικό αποτύπωμα. Στις συγκεκριμένες βιομηχανίες θα επιβάλλεται μειωμένο τέλος, κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%). Η διαφορά αυτή θα της αποδίδεται στο τέλος κάθε έτους από τον ειδικό λογαριασμό Αξιοποίησης του Τέλους καύσης ορυκτών καυσίμων. Ο τρόπος απόδοσης της ανωτέρω διαφοράς ορίζεται με ειδική απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ.»

Πέραν του ότι με τη συγκεκριμένη ρύθμιση δίνεται κίνητρο στις βιομηχανίες να μειώσουν το περιβαλλοντικό τους αποτύπωμα, ούτως ώστε να καταβάλουν μικρότερο τέλος, ταυτόχρονα, δίνει και ένα πρόσθετο πλεονέκτημα στις επιχειρήσεις καθώς δεν θα χρειάζεται να δαπανούν σημαντικά ποσά για την αγορά δικαιωμάτων εκπομπών ρύπων. Τέλος, με τον τρόπο αυτό ενισχύεται και η συνολική δυνατότητα της χώρας να αξιοποιήσει σε μεγαλύτερο βαθμό την πρόβλεψη του Άρθρου 2 της παρούσας πρότασης Νόμου.

Άρθρο 7

Σκοποί Ειδικού Λογαριασμού αξιοποίησης Τέλους καύσης ορυκτών καυσίμων

Με τη προσθήκη νέας παραγράφου 4, στο άρθρο 40 του Ν. 2773/99 (ΦΕΚ 286), δίνεται η δυνατότητα χρηματοδότησης συγκεκριμένων δράσεων για την επίτευξη στόχων, για τους οποίους έχει δεσμευθεί η χώρα μας για το 2020. Οι σκοποί τους οποίους θα εξυπηρετεί, πλέον, ο ειδικός λογαριασμός πέρα από αυτούς όπως ορίζονται από την κείμενη νομοθεσία, είναι οι εξής:

- α) Η ανάπτυξη και προώθηση των ΑΠΕ,
- β) Η ανάπτυξη υποδομών και δικτύων για τη βέλτιστη και ταχύτερη ένταξη των ΑΠΕ στο Εθνικό Ενεργειακό Ισοζύγιο,
- γ) Η μετατροπή ενεργοβόρων βιομηχανιών σε «πράσινες»,
- δ) Η ενίσχυση –μέσω ειδικών προγραμμάτων- της καινοτομίας σε συστήματα και εφαρμογές ΑΠΕ κ.α

Ο διαχειριστής του ειδικού λογαριασμού είναι υποχρεωμένος από τον νόμο να εξασφαλίζει κατά προτεραιότητα το σύνολο των υποχρεώσεων καταβολής εγγυημένης τιμής σε

παραγωγούς ΑΠΕ (feed in tariff). Το εναπομένον ποσό του ειδικού λογαριασμού κατανέμεται στις υπόλοιπες δράσεις με βάση ετήσιο σχεδιασμό που είναι υποχρεωμένος να παρουσιάζει δημόσια ο διαχειριστής του.

Ειδικότερα επί των άρθρων του Κεφαλαίου Β' του προτεινόμενου νόμου.

Άρθρο 8

Πρόσθετες αρμοδιότητες της ειδικής υπηρεσίας εξυπηρέτησης επενδυτών ΑΠΕ του Υ.Π.Ε.Κ.Α.

Έχουν διαπιστωθεί αποκλίσεις στην αντιμετώπιση περιπτώσεων της αδειοδοτικής διαδικασίας για την υλοποίηση έργων ΑΠΕ από τους αρμόδιους δημόσιους φορείς σε σχέση με τη διαχρονικά δηλωμένη βούληση της Πολιτείας για γρήγορη ανάπτυξη τους.

Προκειμένου να επιτευχθεί η γρήγορη πρόοδος στην ανάπτυξη έργων ΑΠΕ και να αποφεύγεται η αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων και η διαφορετική ερμηνεία όλων των επιμέρους νομοθετικών ρυθμίσεων και διαδικασιών, προτείνεται με το παρόν Άρθρο η ανάθεση της πλήρους αρμοδιότητας για την ενιαία ερμηνεία και εφαρμογή του συνόλου των επί μέρους Νόμων και διαδικασιών που αφορούν στην υλοποίηση των έργων ΑΠΕ στην Υπηρεσία Εξυπηρέτησης Επενδυτών για έργα Α.Π.Ε. του Υ.Π.Ε.Κ.Α., με στόχο την ενιαία αντιμετώπιση.

Στόχος της προσθήκης του νέου εδαφίου (θ) στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 20 του 3468/2006 (ΦΕΚ Α'129), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 11 του Ν.3851/2010, είναι να μετατρέψει από επικουρική σε κομβική την Υπηρεσία Εξυπηρέτησης Επενδυτών ΑΠΕ, δίδοντάς της ρόλο συντονιστή, αφού θα λαμβάνει γνώση του συνόλου των επιμέρους στοιχείων των εγκαταστάσεων, και θα μπορεί έτσι να απεμπλέκει τις επενδύσεις ΑΠΕ από γραφειοκρατικές αγκυλώσεις. Επιπρόσθετα, διασφαλίζεται το συμφέρον του δημοσίου, αφού η συγκεκριμένη υπηρεσία θα αποκτήσει επιτελικό ρόλο, ελέγχοντας την κατάσταση στον κλάδο των ΑΠΕ.

Άρθρο 9

Ρυθμίσεις αδειοδότησης των μικρών φωτοβολταϊκών συστημάτων ισχύος έως 500kw και μικρών ανεμογεννητριών ισχύος έως 50kw, σε γήπεδα

Η τροποποίηση του άρθρου 9 παρ.8 του Ν.3851/2010 (ΦΕΚ Α'85) έχει ως στόχο τη διαμόρφωση ευνοϊκότερου επενδυτικού περιβάλλοντος στους τομείς των μικρών Φωτοβολταϊκών και μικρών αιολικών μονάδων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Η συγκεκριμένη παρέμβαση γίνεται σε συνέχεια του απόλυτα επιτυχημένου παραδείγματος του προγράμματος εγκατάστασης οικιακών φωτοβολταϊκών σε στέγες. Η εμπειρία από το συγκεκριμένο πρόγραμμα κατέδειξε ότι ο κλάδος των μικρών ΑΠΕ μπορεί να αναπτυχθεί γρήγορα, ομαλά και χωρίς δυσλειτουργίες, καταργώντας γραφειοκρατικές διαδικασίες, διευκολύνοντας το έργο της διοίκησης, και διασφαλίζοντας παράλληλα το δημόσιο συμφέρον.

Η προτεινόμενη ρύθμιση είναι σύμβατη και απόλυτα ευθυγραμμισμένη με το κοινοτικό δίκαιο. Σύμφωνα με την Οδηγία 2009/28/ΕΚ (άρθρο 43) «οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάσουν τη δυνατότητα να αντικαταστήσουν τις εγκρίσεις με απλή κοινοποίηση στον αρμόδιο φορέα όταν εγκαθιστούν αποκεντρωμένα συστήματα παραγωγής ενέργειας από ΑΠΕ».

Η λεπτομερής καταγραφή της διαδικασίας που προτείνεται με την παρούσα ρύθμιση γίνεται με γνώμονα την αποφυγή αποκλίσεων της πρακτικής αλλά και διαφορετικών ερμηνειών της διοίκησης από την επεκφρασμένη και νομοθετημένη βούληση της Πολιτείας, σύμφωνα και με το πνεύμα της Οδηγίας 2009/29/EK και συγκεκριμένα του άρθρου 41 αυτής: «Η έλλειψη διαφανών κανόνων και συντονισμού μεταξύ των διαφόρων φορέων έγκρισης απεδείχθη ότι εμποδίζει την ανάπτυξη ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Συνεπώς, οι εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ειδική διάρθρωση του τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας όταν αναθεωρούν τις διοικητικές τους διαδικασίες για τη χορήγηση άδειας κατασκευής και εκμετάλλευσης σταθμών και συνδεδεμένων υποδομών δικτύων μεταφοράς και διανομής για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, θέρμανσης και ψύξης ή καυσίμων κίνησης από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Θα πρέπει να απλουστευθούν οι διοικητικές διαδικασίες έγκρισης, θέτοντας διαφανή χρονοδιαγράμματα για τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές».

Η προβλεπόμενη επιβολή χρονοδιαγράμματος για την έκδοση βεβαίωσης γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας (Γ.Γ.Υ.Π.) δεν εντείνει το διοικητικό φόρτο της συγκεκριμένης υπηρεσίας, αφού υπάρχει δημοσιοποιημένος πίνακας στην υπηρεσία ΑΠΕ του Υ.Π.Ε.Κ.Α. με αναλυτικά στοιχεία όσον αφορά την εκτίμηση περιθωρίου εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σταθμών σε γη υψηλής παραγωγικότητας υπό τον περιορισμό της μη υπέρβασης του 1% της συνολικά καλλιεργούμενης γεωργικής γης ανά νομό.

Μέσω της κατάθεσης των επιμέρους δικαιολογητικών στην υπηρεσία ΑΠΕ του Υ.Π.Ε.Κ.Α., διασφαλίζεται η αποφυγή άστοχων και άσκοπων διαδικασιών εκ μέρους των πολυπληθών φορέων της δημόσιας διοίκησης. Παράλληλα, διασφαλίζεται το έννομο συμφέρον του δημοσίου, καθώς οι αρμόδιοι φορείς θα ενημερώνονται μέσω των προβλεπόμενων κοινοποιήσεων, ενώ θα έχουν δικαίωμα παρέμβασης σε περίπτωση ύπαρξης τυπικού κωλύματος.

Άρθρο 10

Πρόβλεψη για την τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από σταθμούς ΑΠΕ ή ΣΗΘΥΑ ή μέσω υβριδικού σταθμού και απορροφάται από το σύστημα ή το δίκτυο

Στο πλαίσιο των συγκεκριμένων, δυσμενών και δυσχερών οικονομικών συνθηκών, η δημιουργία σταθερού, φιλικού προς τον επενδυτή πλαισίου για επενδύσεις αποτελεί τον κυριότερο στόχο. Η τυχόν αναπροσαρμογή των εγγυημένων τιμών (feed-in tariff), η οποία έχει άμεση εφαρμογή, εκτός του ότι αιφνιδιάζει την αγορά, θέτει εν αμφιβόλω την επενδυτική αξιοπιστία της χώρας συνολικά, γεγονός που αποτρέπεται από την εν λόγω ρύθμιση.

Η προτεινόμενη προσθήκη νέας παραγράφου 8 στο τέλος της παραγράφου 7, του άρθρου 5, του Νόμου 3851/2010 (ΦΕΚ Α' 85), αναφορικά με το χρόνο αναπροσαρμογής της εγγυημένης τιμής (feed-in tariff), έχει ως στόχο την εδραίωση της αξιοπιστίας του ενεργειακού προγράμματος ΑΠΕ αλλά και τη δημιουργία φιλικού επενδυτικού περιβάλλοντος για προσέλκυση νέων επενδυτών.

Άρθρο 11

Πρόβλεψη για την τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από φωτοβολταϊκούς σταθμούς στο μη συνδεδεμένο δίκτυο

Με την τροποποίηση του πίνακα της παραγράφου 7, του άρθρου 5, του Νόμου 3851/2010 (ΦΕΚ Α' 85), ενισχύονται τα επενδυτικά έργα σε αποκεντρωμένα φωτοβολταϊκά συστήματα που εγκαθίστανται σε απομακρυσμένες νησιωτικές περιοχές με τη θέσπιση μεγαλύτερης εγγυημένης τιμής "feed-in tariff" η οποία δίνεται ως τον Αύγουστο του 2012, αποκαθιστά την αδικία που επέφερε η εξίσωση της εγγυημένης τιμής (feed-in tariff) του Ν. 3851/2010 σε βάρος των συγκεκριμένων έργων και επενδύτων οι οποίοι κλήθηκαν να επενδύσουν σε απομακρυσμένα μη διασυνδεδεμένα με το δίκτυο, νησιά αναλαμβάνοντας μεγαλύτερο επενδυτικό ρίσκο και κόστος, έναντι των αντίστοιχων διατάξεων τόσο του Ν. 3468/2006 όσο και του Ν. 3734/2009.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο και πιο συγκεκριμένα με την Οδηγία 2009/28/ΕΚ (άρθρο 63), η οποία αναφέρει "Οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας που επιθυμούν να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στις απομακρυσμένες περιφέρειες της Κοινότητας, και ιδιαίτερα τις νησιωτικές και τις αραιοκατοικημένες περιοχές, θα πρέπει να επωφελούνται, όπου είναι εφικτό, από λογικά τέλη σύνδεσης, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν θα βρεθούν αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση έναντι των παραγωγών που είναι εγκατεστημένοι σε κεντρικότερες, περισσότερο εκβιομηχανισμένες και πυκνοκατοικημένες περιοχές".

Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση ενισχύονται οι επενδύσεις σε απομακρυσμένα μη διασυνδεδεμένα νησιά, από τη στιγμή που μειώνεται το κόστος σύνδεσής τους με το δίκτυο μέσω της θέσπισης αυξημένης επιδότησης τιμής στην παραγόμενη ενέργεια καθιστά ευχερέστερη την κάλυψη του κόστους σύνδεσης με το δίκτυο.

Η προτεινόμενη τιμή ορίζεται στο ύψος των 500 (€/MWh). Θα πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση δεν επιβαρύνει σημαντικά τον Ειδικό Λογαριασμό αξιοποίησης του Τέλους καύσης ορυκτών καυσίμων λόγω της μικρής αναλογίας των επωφελούμενων επενδύσεων και συνολικά του περιορισμένου προγράμματος για φωτοβολταϊκά σε μη διασυνδεδεμένο δίκτυο. Τέλος, δίνεται μεγάλη χρονική προθεσμία σε επενδυτές –οι οποίοι αντιμετώπιζαν είτε καθυστερήσεις στην αδειοδότηση είτε προβλήματα χρηματοδότησης– να ολοκληρώσουν την επένδυση με την καθορισμένη εγγυημένη τιμή ως και τον Αύγουστο του 2012. Σε περίπτωση κατά την οποία υπάρχουν επενδυτές οι οποίοι δεν έχουν τη δυνατότητα ολοκλήρωσης θα υπάρξει πτώση της εγγυημένης τιμής. Η πτώση αυτή έχει ως στόχο να δώσει κίνητρο στους επενδυτές να ολοκληρώσουν ταχύτατα την επένδυση.

Άρθρο 12

Δήλωση ετοιμότητας παραγωγού του Φωτοβολταϊκού σταθμού προς τον κύριο του δικτύου για ενεργοποίηση της σύνδεσης του φωτοβολταϊκού σταθμού

Με την τροποποίηση της παραγράφου 5, της περίπτωσης (α) του άρθρου 27Α του Ν. 3734/2009, αντιμετωπίζονται προβλήματα αναφορικά με τεχνικές δυσκολίες,

καθυστερήσεις και αυθαιρεσίες της διοίκησης που παρατηρούνται κατά τη σύνδεση ολοκληρωμένων φωτοβολταϊκών σταθμών στο Δίκτυο. Η συγκεκριμένη καθυστέρηση οδήγησε σε αρκετές περιπτώσεις και σε μείωση της τιμής αναφοράς της σύμβασης αγοραπωλησίας που υπέγραψε ο παραγωγός με τον Κύριο του Δικτύου, δημιουργώντας στον παραγωγό θέματα βιωσιμότητας.

Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση αποσυνδέεται το θέμα της τιμής αναφοράς, εφόσον ο παραγωγός κατοχυρώνει την τιμή με την δήλωση ετοιμότητας στη σύμβαση αγοραπωλησίας από την χρονική στιγμή ενεργοποίησης του φωτοβολταϊκού σταθμού. Σημειώνεται ότι η ενεργοποίηση σήμερα γίνεται κατά το δοκούν από τον Κύριο του Δικτύου. Επιπρόσθετα, υποχρεώνεται ο Κύριος του Δικτύου να προβεί στις αναγκαίες και απαραίτητες ενέργειες ούτως ώστε να ενεργοποιήσει το φωτοβολταϊκό σταθμό εντός συγκεκριμένης χρονικής προθεσμίας. Ουσιαστικά, στόχος είναι να προστατευθεί ο επενδυτής με την κατοχύρωση της τιμής, από τυχόν αυθαιρεσίες του Κυρίου του Δικτύου χωρίς να τον καταστήσουμε όμηρο όμως.

Σε περίπτωση κατά την οποία δεν δύναται να τεθεί σε λειτουργία ο σταθμός με ευθύνη του παραγωγού, παρά τη δήλωση ετοιμότητας, ενεργοποιούνται οι διαδικασίες αφαίρεσης της άδειας που αυτός έχει λάβει, όπως προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. Με την συγκεκριμένη ρύθμιση, στόχος είναι να προστατευθεί το εννομο συμφέρον από ψευδείς δηλώσεις ετοιμότητας, εκτός και αν προκύπτουν τεχνικά κωλύματα.

Άρθρο 13

Χορήγηση άδειας εγκατάστασης αιολικών σταθμών

Μετά την κατάργηση της έγκρισης επέμβασης χωρίς όμως την έκδοση της απόφασης που προβλέπει η παράγραφος 2 του αρ. 12 του νόμου 4014/2011, υπάρχει ο κίνδυνος της πλήρους αναστολής της αδειοδότησης των έργων Α.Π.Ε.. Με την εισαγόμενη διάταξη διευκρινίζεται ότι η έκδοση των αδειών που προϋπέθεταν την προηγούμενη χορήγηση της καταργηθείσας με την παράγραφο 1 έγκρισης επέμβασης κατά την έννοια του έκτου κεφαλαίου του ν. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 279), χωρεί ακωλύτως με βάση μόνο την εκδοθείσα ΑΕΠΟ ή ΠΠΔ, ακόμα και εάν δεν έχει εκδοθεί η απόφαση της παρ. 2 του αρ. 12 του νόμου 4014/2011.

Άρθρο 14

Κατάργηση περιορισμού ελάχιστης απόστασης μεταξύ ανεμογεννητριών

Με την διαγραφή της περίπτωσης (γ) του πίνακα Α του Παραρτήματος ΙΙ του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΦΕΚ 2464 Β'), καταργείται ο περιορισμός της ελάχιστης απόστασης μεταξύ ανεμογεννητριών, ο οποίος πλέον δεν ανταποκρίνεται στη σύγχρονη τεχνολογία. Οι σύγχρονες ανεμογεννήτριες είναι τεχνικά εφικτό, και εσπιθυμητό να τοποθετηθούν σε πλησιέστερες αποστάσεις μεταξύ τους, με αποτέλεσμα την καλύτερη αξιοποίηση του τοπικού αιολικού δυναμικού.

Άρθρο 15

Δυνατότητα εγγύτερης εγκατάστασης των εγκαταστάσεων των ανεμογεννητριών μετά από σύμφωνη γνώμη Δημοτικού Συμβουλίου

Το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας προβλέπει εγκατάσταση των Αιολικών πάρκων σε απόσταση πεντακοσίων μέτρων από τα όρια του οικισμού ή του ΟΤΑ. Προβλέπει εξαιρέσεις από τον όριο των πεντακοσίων μέτρων θέτοντας το σε απόσταση χιλίων μέτρων για τις περιπτώσεις δήμων ή οικισμών με πληθυσμό μικρότερο των δύο χιλιάδων ή για δήμους είτε τουριστικού ενδιαφέροντος, είτε δήμους δυναμικά αναπτυσσόμενους, είτε τέλος αξιόλογους σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 2 του ΠΔ 24 (3/5/1985).

Με τη προσθήκη του νέου εδαφίου, στο τέλος της σημείωσης 3 του πίνακα Δ του Παραρτήματος II του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΦΕΚ 2464 Β'), δίνεται η δυνατότητα στα δημοτικά συμβούλια, να επιτρέπουν την εγκατάσταση ανεμογεννητριών εγγύτερα των ορίων που προβλέπονται στο Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης.

Με τον τρόπο αυτό τα συμβούλια των δήμων μπορούν να αποφασίζουν εφόσον το επιθυμούν, να απολαύσουν οι δημότες τα οφέλη, από την εγκατάσταση αιολικών πάρκων, όπως η απόδοση του 3% των ακαθάριστων εσόδων από τη λειτουργία των αιολικών πάρκων και των λοιπών ανταποδοτικών μέτρων.

Άρθρο 16

Έργα σύνδεσης σταθμών αυτοπαραγωγής ή ανεξάρτητης παραγωγής μέχρι το δίκτυο της ΔΕΗ ΑΕ ή του ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ

Με τη συγκεκριμένη διάταξη, ρυθμίζεται το πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 14 και 15 του άρθρου 12 Ν.3851/2010 (ΦΕΚ Α' 85), ώστε να εξασφαλίζεται ισότιμη αντιμετώπιση των επενδύσεων που είχαν μεταβιβάσει πριν την ισχύ του Ν. 3851/2010 το έργο σύνδεσης στη ΔΕΗ Α.Ε.

Άρθρο 17

Μεταβατική διάταξη για την απρόσκοπτη συνέχιση της αδειοδοτικής διαδικασίας

Με τη προσθήκη νέου εδαφίου, μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 30 του Ν. 4014/2011 (ΦΕΚ Α' 209), εισάγεται μεταβατική διάταξη για την απρόσκοπτη συνέχιση της αδειοδοτικής διαδικασίας μετά την έκδοση της απόφασης της παρ.4 του άρθρου 1 του ν. 4014/2011.

Άρθρο 18

Καθεστώς αδειοδότησης θαλάσσιων αιολικών πάρκων

Μετά την πρόσφατη ρύθμιση του Ν. 4030/2011, με τον οποίο τροποποιήθηκε η μεταβατική διάταξη του άρθρου 15 του Ν. 3851/2010, έχει δημιουργηθεί ένα αμφίσημο καθεστώς αδειοδότησης των θαλάσσιων αιολικών πάρκων, ειδικότερα σε ό,τι αφορά στη διαδικασία

μετά την έκδοση της άδειας παραγωγής. Συγκεκριμένα, η νέα ρύθμιση (άρθρο 42 παρ. 20 του Ν. 4030/2011) προβλέπει ρητά ότι για την αδειοδότηση των σταθμών αυτών μετά τη λήψη της άδειας παραγωγής ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπεται στον Ν. 3468/2006. Η αδειοδότηση, όμως, των σταθμών αυτών στο στάδιο μετά την έκδοση της άδειας παραγωγής γίνεται βάσει των παρ. 4, 5 και 6 του άρθρου 6Α του Ν. 3468/2006 όπως ισχύει, δηλ. με διαγωνισμό, απόφαση Υπουργού κλπ.

Στόχος της ρύθμισης, είναι να καλυφθεί το κενό στην αδειοδοτική διαδικασία, των θαλάσσιων αιολικών πάρκων, μετά την έκδοση της άδειας παραγωγής, το οποίο δημιουργήθηκε με την κατάργηση της διαδικασίας διαγωνισμού (Ν.4030/2011 άρθρο 42, παράγραφος 21) και την μη αναφορά σε συγκεκριμένη αδειοδοτική διαδικασία. Με την ρύθμιση θα ακολουθείτε η αδειοδοτική διαδικασία που ισχύει και για τα υπόλοιπα αιολικά πάρκα.

Άρθρο 19 **Φέρουσα Ικανότητα**

Όπως είναι γνωστό, η ΠΑΕ, κατά την αξιολόγηση αιτήσεων για χορήγηση άδειας παραγωγής, βάσει του άρθρου 3 του ν. 3468/2006 όπως ισχύει, εξετάζει τη δυνατότητα υλοποίησης του έργου σε συμμόρφωση με το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού, και ιδίως με τις διατάξεις του «για τον έλεγχο της φέρουσας ικανότητας στις περιοχές που επιτρέπονται Α.Π.Ε. ώστε να διασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος». Σύμφωνα με το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού για τις ΑΠΕ (ΦΕΚ 2464/3.12.2008) ο έλεγχος αυτός διενεργείται με βάση το μέγιστο επιτρεπόμενο ποσοστό κάλυψης εδαφών από αιολικές εγκαταστάσεις το οποίο αναφέρεται στους πρωτοβάθμιους Ο.Τ.Α. (άρθρο 7 και 8). Ωστόσο, με το νόμο 3852/2010 (ΦΕΚ Α'87/7.06.2010, Καλλικράτης) με τον οποίο διαμορφώθηκε νέο σχέδιο οργάνωσης και λειτουργίας της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης και Αποκεντρωμένης Διοίκησης, συνενώθηκαν δήμοι οι οποίοι συνιστούν πλέον τους νέους πρωτοβάθμιους Ο.Τ.Α.

Κατά συνέπεια, τίθεται το ερώτημα αν οι κανόνες του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού θα πρέπει να εφαρμόζονται στη γεωγραφική ενότητα των παλαιών Καποδιστριακών ΟΤΑ ή των νέων Καλλικρατικών. Στο πλαίσιο αυτό οι διατάξεις της παραγράφου 17 του άρθρου 183 του ν. 3852/2010 σύμφωνα με τις οποίες «οι διατάξεις νόμων και κανονιστικού χαρακτήρα πράξεις, οι οποίες αναφέρονται στην εδαφική περιφέρεια των συνεννοούμενων ΟΤΑ εξακολουθούν να ισχύουν», δεν διασφαλίζουν επαρκώς τη διαδικασία ελέγχου σύμφωνα με τους Καποδιστριακούς ΟΤΑ. Η εν λόγω διάταξη έχει διπλή ανάγνωση, μπορεί δηλαδή να ερμηνευθεί είτε υπό την εκδοχή ότι οι κανόνες του Χωροταξικού εξακολουθούν να εφαρμόζονται στη γεωγραφική ενότητα του Καποδιστριακού ΟΤΑ ο οποίος ίσχυε κατά τη θέσπιση του Ειδικού Πλαισίου, είτε υπό την εκδοχή ότι οι διατάξεις του χωροταξικού εξακολουθούν να ισχύουν για τους νέους Καλλικρατικούς ΟΤΑ, δεδομένου ότι η διάταξη είναι γενική και δεν ορίζει ρητά ότι οι πράξεις αυτές αναφέρονται στους παλαιούς ΟΤΑ που συμπίπτουν με τις Καλλικρατικές δημοτικές ενότητες.

Επισημαίνεται, επιπλέον, ότι, στην περίπτωση Καλλικρατικού ΟΤΑ που προέκυψε από τη συνένωση Καποδιστριακών ΟΤΑ, για τους οποίους προβλέπεται διαφορετικό μέγιστο επιτρεπόμενο ποσοστό κάλυψης εδαφών από αιολικές εγκαταστάσεις, παρουσιάζεται δυσχέρεια στην εφαρμογή των εν λόγω κανόνων του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου στον Καλλικρατικό ΟΤΑ.

Με τη προσθήκη νέου εδαφίου στο τέλος του άρθρου 7 του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού για τις ΑΠΕ (ΦΕΚ 2464/3.12.2008) διευκρινίζεται το καθεστώς ελέγχου, ώστε ο καταρχήν έλεγχος της υπέρβασης της φέρουσας ικανότητας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 8 και επ. του Ειδικού πλαισίου χωροταξικού Σχεδιασμού για τις ΑΠΕ να διενεργείται με βάση τις προβλέψεις του ν. 3852/2010 (Καλλικράτης), με εξαίρεση ωστόσο τις περιπτώσεις όπου λόγω της συνένωσης προκύπτει διαφορετικό μέγιστο επιτρεπόμενο ποσοστό κάλυψης εδαφών από αιολικές εγκαταστάσεις. Στην περίπτωση αυτή διενεργείται με βάση τη συγκρότηση των δήμων όπως αυτή ίσχυε πριν τη θέση σε ισχύ του Καλλικράτη.

Άρθρο 20

Κίνητρο εξασφάλισης βιωσιμότητας των σταθμών Α.Π.Ε. σε Διασυνδεδεμένα Νησιά με κορεσμένο δίκτυο και των θαλάσσιων αιολικών πάρκων

Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 5 παράγραφος 2, περ. δ', του Ν. 3851/2010, η οποία καθορίζει την τιμολόγηση της ενέργειας που παράγεται από σταθμούς Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α., αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ίσης αντιμετώπισης όλων των επενδύσεων του χώρου και στην εξασφάλιση της βιωσιμότητάς τους.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την υφιστάμενη διατύπωση του εν λόγω άρθρου, η καθορισμένη τιμή πώλησης της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από σταθμούς Α.Π.Ε. σε Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά και οι οποίοι συνδέονται στο Σύστημα μέσω νέας υποθαλάσσιας διασύνδεσης προσαυξάνεται σε ποσοστό έως και 25% της ήδη αυξημένης τιμής πώλησης που ισχύει για τα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά. Η τροποποίηση αποσαφηνίζει ότι αυτή η προσαύξηση αφορά τόσο στους σταθμούς Α.Π.Ε. σε Διασυνδεδεμένα Νησιά με κορεσμένο δίκτυο όσο και στα θαλάσσια αιολικά πάρκα που συνδέονται στο Σύστημα μέσω νέας υποθαλάσσιας διασύνδεσης καθώς πρόκειται ουσιαστικά για ανάλογες περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να ισχύουν ίσοι όροι.

Επομένως για ένα αιολικό πάρκο που συνδέεται στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα η τιμή πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας είναι 87,85 €/MWh ενώ για ένα αιολικό πάρκο σε ένα Μη Διασυνδεδεμένο Νησί που συνδέεται στο Σύστημα μέσω νέας υποθαλάσσιας διασύνδεσης, η τιμή πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας είναι έως και 124,31 €/MWh (99,45 €/MWh + 25%). Η εν λόγω αυξημένη τιμή πώλησης της ηλεκτρικής ενέργειας ορθά καθορίζεται με τον τρόπο αυτό για τα εν λόγω έργα, καθώς η κατασκευή της υποθαλάσσιας γραμμής διασύνδεσης ανεβάζει κατακόρυφα το κόστος κατασκευής των έργων, ενώ παράλληλα δίνει κίνητρο να πραγματοποιηθούν επενδύσεις σε περιοχές με υψηλό εκμεταλλεύσιμο αιολικό δυναμικό, όπως τα νησιά, που δε θα ήταν βιώσιμες σε διαφορετική περίπτωση, επιτυγχάνοντας παράλληλα τη Διασύνδεση τους με το Σύστημα, γεγονός που τα καθιστά ανεξάρτητα από ρυπογόνες και ακριβές τοπικές μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

Παρόλα αυτά, έχει παρατηρηθεί ότι σε περιοχές, όπου το δίκτυο είναι κορεσμένο και είτε δεν προβλέπεται η επέκτασή του είτε η σχεδιασμένη επέκτασή του απαιτεί μεγάλο χρονικό διάστημα ως την υλοποίησή της, οι επενδυτές, προκειμένου να αναπτύξουν τα επενδυτικά τους σχέδια, αναγκάζονται ουσιαστικά να συμπεριλαμβάνουν σε αυτά νέες υποθαλάσσιες γραμμές μεταφοράς, προκειμένου να διασυνδεθούν τα έργα τους στο Σύστημα της χώρας. Κατ' αυτό τον τρόπο, οι εν λόγω επενδύσεις επιβαρύνονται με το κόστος ανάπτυξης των νέων υποθαλάσσιων γραμμών μεταφοράς, χωρίς ωστόσο να επωφελούνται της διάταξης του νόμου, η οποία προβλέπει την αυξημένη τιμή πώλησης της ηλεκτρικής ενέργειας.